

Toivoa rakkaudesta

Saarna Kirkon juhlien päätösmessussa Tampereen Keskustorilla 19.5.2024

Jeesus sanoi Nikodemokselle: ”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan. Ja tuomio on tämä: valo on tullut maailmaan, mutta pahojen tekojensa tähden ihmiset ovat valinneet sen asemesta pimeyden. Se, joka tekee paha, kaihtaa valoa; hän ei tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi. Mutta se, joka noudattaa totuutta, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat lähtöisin Jumalasta.” (Evankeeliumi Johanneksen mukaan 3:16–21)

Toivon voimalla – näin kuuluu Kirkon juhlien teema. Toivon voimalla olemme tulleet koolle, toivon voima on vetänyt

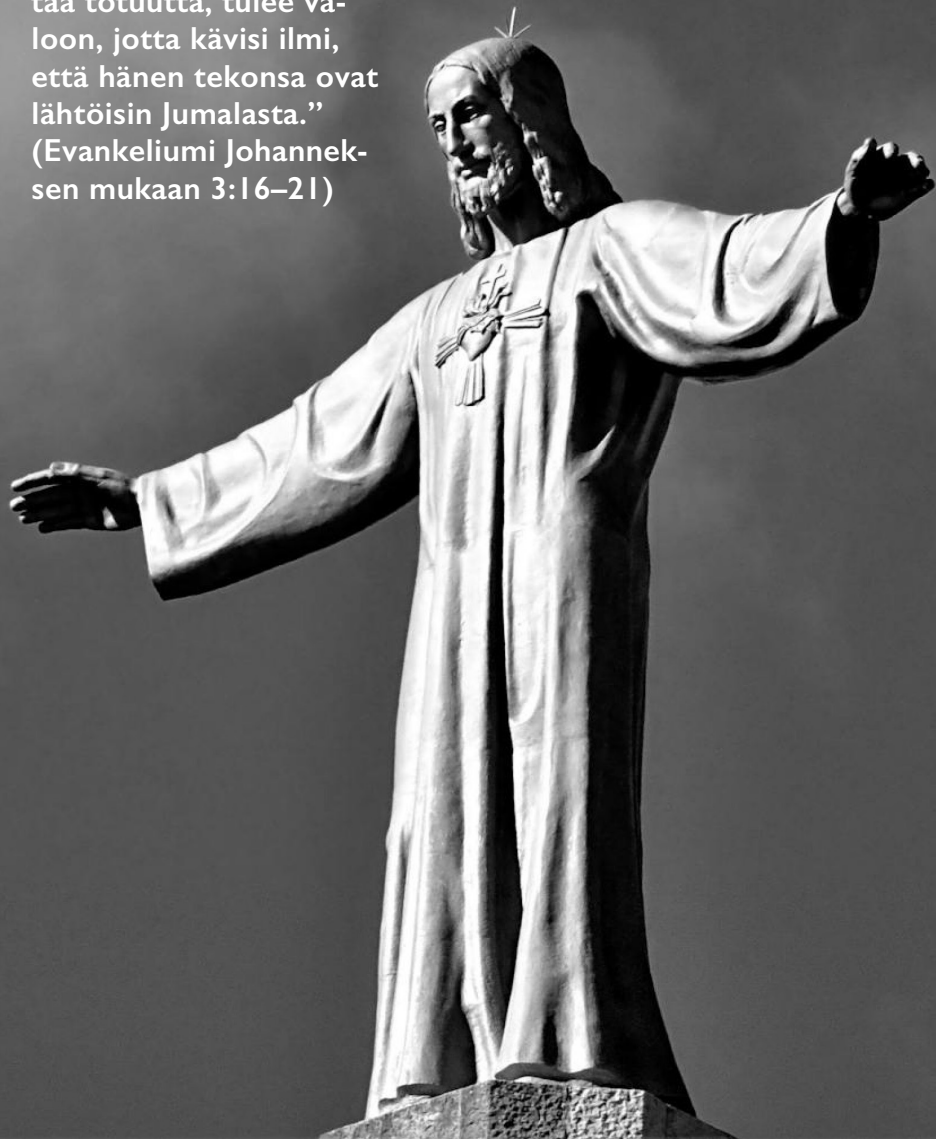
jumalanpalvelukseen niin tänne torille kuin television äärelle, ja toivon voimalla myös jatkamme täältä tuleviin päiviin. Täällä toivo vahvistuu rakkaudesta. Jumala rakastaa maailmaa.

Ilman toivoa ei voi elää. Ellei tulevaisuudessa ole jotain hyvää, johon kiinnittää huomionsa, elämänhalu katoaa. Ilo unohtuu, päivistä tulee puurtamista ja illoista aamun odotusta. Unet vaihtuvat painajaisiksi ja huolet herättävät kesken levon. Ellei ole toivon voimaa, tuskin on tahdon voimaakaan. Mutta toivo saa ihmisen nousemaan ylös, ottamaan askeleita ja tarttumaan toimeen.

Mutta onko meillä tällaista toivoa? Maailmalta ei puutu ongelmia, ja ne kaatuvat ihmisen kannettaviksi; ihmisen, joka on vähäisin voimin varustettu ja rajallisiin mahdollisuuksiin aidattu. Silti hän on kaikista maailman olennoista se, jolla ovat viisaus ja välineet. Hän voi vaikuttaa koko maailman toivoon.

Jos maailmalla ei ole toivoa, ei sitä voi olla ihmiselläkään, sillä hän on riippuvainen

Mutta se, joka noudattaa totuutta, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat lähtöisin Jumalasta.”
(Evankeliumi Johanneksen mukaan 3:16–21)

Jumala, joka olet viisaus, opeta meitä ymmärtämään
luomakuntasi rikkaus ja moninaisuus.

Jumala, joka olet rakkaus, opeta meitä rakastamaan
kaikkia lähimmäisiämme.

Jumala, joka olet voima,
anna meille voimaa uudistua ja
elää sopusoinnussa kaiken
luomasi kanssa.

Kati Pirttimaa

Vihreä rukouskirja

Toim. Pirjo Kantala ja Anna-Maija Viljanen-Pihkala

Kirjapaja, Helsinki 2024

kaikesta muusta. Yhtä selvää ei ole, onko ihminen välttämätön muulle maailmalle. Onhan maapallolla ollut elämää jo paljon ennen ihmistä. Maapallon monet nykyiset ongelmat, niin ihmisen luomia kuin ovatkin, vaikuttavat toki yksilölle ylivoimaisilta. Mutta silti jokainen meistä on tarpeellinen maailman toivon ja hyvinvoinnin kannalta.

Ympäristö kärsii saastumisesta, maa, vesi ja ilma pilaantuvat, monimuotoisuus kaivuu niin kasvi- kuin eläinkunnassa, ilmasto muuttuu, meret lämpenevät, viidakko kuivuu aavikoksi. Globaalit ongelmat vaativat ihmiskunnalta yhteistä taitoa, mutta eihän ihminen pysty sopimaan edes siitä, kuka saa pitää oman ryhmänsä alueena mitään seutua. Lyhytnäköiset eturistiriidat menevät ohi yhteisistä huolenaiheista.

Jumala on luonut maailman hienovaraiseksi kokonaisuudeksi, jossa jokainen osa vaikuttaa toiseen. Koko maailmankaikeus noudattaa monimutkaista järjestystä. Sen hämmästyttävät rakenteet ovat vasta osin tieteen tutkimia. Mutta vaikka ihminen tunnistaa paikkansa kokonaisuudessa, hän ei aina toimi kykyjensä ja vastuunsa mukaisella tavalla. Hän kokee voimattomuutta ja yksin jäädessään onkin oikeassa: miten vähän voikaan vaikuttaa suuriin asioihin, jos ei edes oman ympäristön pienissä asioissa kyetä päättämään, mitä pitäisi tehdä ja kenen kustannuksella? Ei ihminen toki pidä maailmaa pyörimässä, ei toivon eikä tahdon voimalla. Mutta hänen tehtävänsä on osallistua siihen toivon työhön, jota Jumala maailmassa tekee.

Jumala ei ole jättänyt maailmaa oman onnensa nojaan eikä edes yksin ihmisen käsiin. Hän ei ole kuin kelloseppä, joka koneiston tehtyään vetää sen käyntiin, jättää tikittämään ja poistuu uskoen käyttäjälle vastuun. Moni kokee nyt, että kellosta on veto loppumassa eivätkä käyttäjätäkään

piittaa, mitä sitten tapahtuu. Onko maailman aika täyttymässä?

Kosmisessa aikataulussa maapallolla tulee olemaan elämää niin kauan kuin lämmittävä ja valaiseva tähtemme aurinko vielä luovuttaa energiaa eli miljardeja vuosia. Se on pitkä aika. Mutta ihmisen aika voi olla lyhyt ja hänen vaivalla rakentamansa kulttuuri voi syöksyä kaaokseen ja tuhoon, kun luomakunta kamppailee sopeutuakseen ja ihmiset keskenään taistelevat selviytyäkseen.

Maailmalla on rakkauden nälkä ja jano. Toivo ja elämän merkityksellisyys ovat kadonneet. Erityisesti nuoret voivat huonosti ja ahdistuvat tulevaisuuden edessä. Monet vertailevat itseään ja elämäänsä toisiin ja kokevat riittämättömyyttä ja epäonnisuutta. Muilla näyttää olevan haus Kempaa, he ehtivät ja kokevat enemmän, heillä on ystäviä ja menestystä. Silti vakuutellaan, että "sinusta voi tulla mitä vain, kunhan seuraat unelmiasi". Mutta eivät kaikki toiveet täyty. Paljon enemmän tarvitaan rakkautta, joka vakuuttaa: sinä itse olet toiveiden täyttymä, ja sinun tehtäväsi on välittää toivoa!

Toivo on eri asia kuin toive, vaikka eroaa siitä vain yhdellä kirjaimella. Toive on unelma jostain, jota odotetaan, mutta toivo on tekoja tuottava asenne. Se saa ihmisen vaikuttamaan maailmaan, tekemään päätöksiä, sopimaan riitoja, aloittamaan yhteistyön, tukemaan heikkoja ja vahvistamaan oikeutta. Maailma ei hyödy haaveista, mutta toivo antaa sille voimaa.

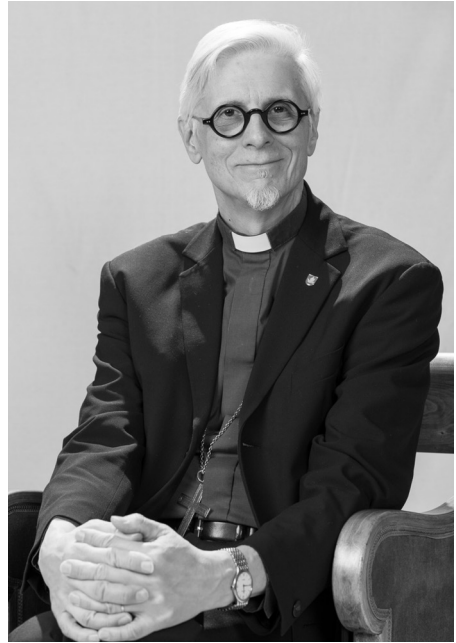
Maailman toivo on Jumalan rakkaudessa. Jumala ei ole hylännyt maailmaansa vaan on nähnyt sen tuskat. Hän on jo antanut sille toivon. Hän on rakkaudessaan valmistanut sille tulevaisuuden pitäen ihmistä erityisen huomionsa kohteena. Jumala on astunut itse ihmisten maailmaan. Hän on

lähettänyt Poikansa. Tuo Poika, Jeesus, on myös Jumalan ikuisuudessa lausuma Sana, jossa kaikki luotiin. Hän on ikuisena Sana koko lomakuntaa läpäisevä Jumalan hyvä tahto, kaikkea koossa pitävä ja kaiken yhteen liittävä ja merkitykselliseksi kutova Jumalan viisaus.

Jumala lähetti Sanansa ihmiseksi. Hänen tehtävänsä oli kärsiä ja kuolla ihmisten käsissä. Hän on kantanut ihmisten vääryyden ja saanut tuskassa kokea heidän vihansa, mutta hän on siten kantanut myös heidän epätietoisuutensa ja rajallisuutensa. Jeesukseen on kätkeytynä maailman toivo, sillä kantaessaan ihmisten synnit hän myös vapauttaa koko ihmiskunnan toivoon. Hän avaa koko ihmiskunnalle tulevaisuuden Jumalan valtakunnassa. Hän lupaa ikuisen elämän jokaiselle, joka uskoo häneen. Siitä kumpuaa toivo, joka antaa myös tahdon. Maailma ei ole tuhoon tuomittu vaan pelastukseen rakastettu.

"Valo on tullut maailmaan", sanoi Jeesus. Siinä myös on maailman toivo. Me tarvitsemme valoa, joka loistaa Jumalasta ja hänen ikuisesta Sanastaan. Valo poistaa pimeyden, paljastaa ihmiskunnan pahuuden, tuo totuuden ja oikeuden, mutta osoittaa myös Jumalan rakkauden ja armollisuuden. Jumalan valo Kristuksessa ei sokaise vaan saa näkemään maailman uusin silmin, rakastavin silmin. Tänä helluntaina rukoilemme Jumalalta Pyhän Hengen voimaa ja viisautta. Siinä on maailman toivo.

Matti Repo, Tampereen hiippakunnan piispa

Piispa Matti Repo, kuva: Jussi Valkeajoki, Tampereen hiippakunta

Meidät on pelastettu, se on varma toivomme. Mutta toivo, jonka jo näkee täytyneen, ei enää ole toivo. Kukapa toivoo sellaista, minkä jo näkee! Jos taas toivomme jotakin mitä emme näe, me myös odotamme sitä kärsivällisesti.
Room. 8:24-25